

INGEZONDEN.

VITAMINEEREN OF VITAMINISEEREN ?

Dat hangt van de bedoeling af.

Bedoelt men: „van vitamines voorzien”, dan zal het vitamineeren moeten zijn, analoog proviandeeren: van proviand voorzien. Ik ben zoo vrij geweest twee gezaghebbende taalkundigen omtrent de vraag te raadplegen — waarom zou men zich niet ter wille van den juisten vorm eenige moeite getroosten ?

Prof. A. KLUYVER schreef mij, — niet zonder schroom, omdat de door mij gestelde vraag meer het Fransch dan het Nederlandsch betreft — dat onder de van substantiva afgeleide transitieve verba op *-er* verschillende zijn, die alle ongeveer beteekenen „iemand of iets datgene doen hebben wat het substantief aanduidt”. Als voorbeelden noemde hij o. a. nuancer, meubler. Die op *-iser* schijnen nog al vaak te beteekenen „iemand of iets doen worden wat het substantief aanduidt”, zoo bijv. vaporiser, pulvériser. En op deze gronden acht hij het misschien beter het begrip „van vitamines voorzien” weer te geven door vitamineeren.

Prof. SALVERDA DE GRAVE acht het weliswaar moeilijk in de tegenwoordige Fransche afleiding een grens te trekken tusschen *-er* en *-iser*, omdat het gebruik van *-iser* dat van *-er* meer en meer overvleugelt, doch hij acht niettemin de genoemde parallellen zeer ad rem. Ik mag dus het woord vitamineeren, ter uitdrukking van het begrip „van vitamines voorzien”, zooals men tegenwoordig met brood, margarine, chocolade, limonade en wat al niet meer ! doet, zeker wel aanbevelen.

Vitaminiseeren heeft echter ook recht van bestaan, doch dan ter aanduiding van de synthetische bereiding van een vitamine, bijv. van het vitamine D, dat met behulp van ultra-violette stralen uit ergosterol verkregen wordt. Hier toch heeft men het geval, waarin, analoog pulveriseeren: iets tot poeder maken, een stof tot vitamine wordt gemaakt. Door beide uitdrukkingen uit elkander te houden, voorkomt men misverstand.

VAN LEERSUM.

VACCINATIE MET KLEINE DOSIS.

Naar aanleiding van een geval van postvaccinale hersenverschijnselen, dat ook om andere redenen leerzaam is (het kind moest gevaccineerd worden, terwijl het ziek was, omdat het in de wachtkamer van den dokter, dien het wegens dien ziekte bezocht, met een pokkenlijdertje in aanraking was gekomen, en kreeg daarna hersenverschijnselen) wordt door SIR THOMAS HORDER (*The Lancet* 1929, 22 Juni, bldz. 1301), aangeraden, in zulke gevallen en bij elke eerste inenting van een kind slechts met één streepje te enten, gelijk de door het Engelsche Ministry of Health ingestelde commissie voor het vaccinatievraagstuk in haar rapport van Juli 1928 aanbeveelt.

Deze raad werd door ondergeteekende reeds, voordat hij daarvan kennis had genomen in toepassing gebracht, om de volgende redenen:

1°. De algemeene ervaring, dat op een besmetting met weinig virus een lichtere infectieziekte volgt dan op een massale besmetting, behoeft voor de vaccine besmetting niet minder geldig te zijn dan voor andere infecties.

2°. In het algemeen gaan licht verloopende infectieziekten met minder verwikkelingen gepaard; anderzijds komt aantasting van het centrale zenuwstelsel bij infecties, die dat als regel niet doen, doorgaans bij de zeer zware gevallen voor. Of nu de encephalitis postvaccinalis een verwikkeling is, veroorzaakt door het koepok- of door een ander virus, zij blijft een complicatie van de koepokziekte en als zoodanig worden de kansen door een massale infectie verhoogd.

3°. Indien de enting behoorlijk „opkomt”, is het bewijs geleverd dat het beoogde doel is bereikt, en dit blijkt bij enting met één streepje evenzeer het geval te zijn